

der ydes dem sikkerhed for, at der vil blive taget fornødent hensyn til hver forenings egenart og den livsanskuelse, den måtte basere sit arbejde på. Man tillader sig derfor at henstille til udvalget, at det som nyt punktum i paragraffen foreslåede affattes således: „For hver anerkendt forening skal forefindes en af overinspektøren efter nærmere af socialministeren — med nøje hensyntagen til foreningens særpræg — fastsatte retningslinier godkendt vedtægt.“

I forbindelse hermed tillader man sig at henvise til den som bilag 13 i betænkningen af 2. februar 1950 optrykte skrivelse af 26. januar 1950, hvori fællesrådet henstillede til det af socialministeriet nedsatte udvalg at foretage visse ændringer i §§ 3, 4 og 15 i det ovennævnte udkast til bekendtgørelse angående bestyrelsesforholdene m. v. ved opdragelseshjem (side 159).

Som det vil ses af fællesrådets ovennævnte skrivelse, er man ganske enig i, at der fra socialministeriets side gennem pædagogisk, økonomisk og revisionsmæssigt tilsyn føres et indgående tilsyn med de af foreningerne drevne opdragelseshjem, men man må tage afstand fra, at socialministeriet træffer den endelige afgørelse af, hvem der skal ansættes som leder af et af en forening drevet hjem, hvis underskud dækkes af staten, ligesom man må tage afstand fra bestemmelsen i udkastets § 3, stk. 2, om, at foreningen kun kan indstille normalt 3 af tilsynsrådets 5 medlemmer til beskikkelse af ministeriet. Man må endvidere tage afstand fra bestemmelsen i § 15, næstsidste punktum, der fastsætter regler for, hvorledes der skal forholdes, såfremt en forening nedlægger et enkelt af sine hjem, men iøvrigt fortsætter sin virksomhed med drift af andre hjem og med private plejehjemsanbringelser o. lign. Idet man henviser til det i bilag 13 udtalte, skal man yderligere tillade sig at anføre, at børneforsorgen her i landet i væsentlig grad er båret frem af de private foreninger, der gennem tiderne har ofret store beløb på opførelsen og driften af disse hjem, og man må mene, at der stadig fra disses og anden privat side er god brug for den frivillige indsats i børneforsorgen til supplement af den indsats, der ydes fra det offentlige. Når det i betænkningen af 2. februar 1950, side 82, er anført, at de fra privat side til børneforsorgsarbejdet ydede tilskud i 1946—47 udgjorde 1,8 mill. kr. eller 7,3 pct. af de samlede udgifter, burde der dog formentlig — for at give det rigtige billede af forholdet — have været tilføjet, at de hjem og institutioner, som af de private foreninger er stillet til rådighed for det offentlige, almindeligvis i sin tid er opført (og for adskilliges vedkommende senere udvidet og ombygget) for de af foreningerne ad privat vej fremskaffede midler, hvorfor de repræsenterer en værdi, som — stillet helt til rådighed for den offentlige børneforsorg — reelt har betydet en væsentlig besparelse på statens og kommunernes konti for byggeomkostninger.

Men rent bortset fra disse praktiske kendsgerninger tillader man sig at fremhæve, at den indsats, der ydes fra privat side, ikke alene kan vurderes ud fra de midler, der stilles til rådighed, men at der derudover gøres et meget betydeligt frivilligt arbejde til gavn for de ulykkeligt stillede børn, og man mener derfor, der bør tages et rimeligt hensyn til de kredse, hvorfra dette arbejde udgår. Man vil med stor beklagelse se en tilbagegang i dette arbejde, fordi de kredse, der hidtil har sluttet op om dette arbejde, føler, at der ikke længere tages fornødent hensyn til foreningernes rimelige selvbestemmelsesret.

I denne forbindelse vil man gerne anføre, at der efter forslaget må forventes at ville blive mellem 50 og 60 hjem, hvis underskud dækkes af staten, og af disse vil der kun være 8 hjem, der drives af anerkendte foreninger. Man må derfor være af den opfattelse, at det for disse få hjem vil være muligt at imødekomme fællesrådets henstilling, så meget mere som disse hjem er undergivet overinspektionens tilsyn på samme måde som andre hjem, og at ministeriet til enhver tid vil kunne tilbagekalde en meddelt anerkendelse.

Man skal derfor tillade sig indtrængende at anmode udvalget om at henstille til socialministeren ved den endelige affattelse af bekendtgørelsen angående bestyrelsesforholdene m. v. ved opdragelseshjem at imødekomme fællesrådets henstilling.

Fællesrådet og sammenslutningen ønsker dog samtidig vedrørende lovforslagets § 1, den ændrede affattelse af § 65, stk. 5, at udtale, at man håber, at den deri omtalte rådighedssum må blive fastsat så rigeligt, at der udover at dække eventuelle driftsunderskud ved opdragelseshjemmene kan blive tilstrækkelige midler